

REWELACYJA (1) *sb f*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w re-); pierwsze a jasne.

sg *A* rewelacyją. ◇ [*pl N* rewelacyj(e). ◇ *G* rewelacyj. ◇ *A* rewelacyj(e). ◇ *I* rewelacyjami. ◇ *L* rewelacyjách.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Objawienie, to co zostało powiedziane (lub przekazane) człowiekowi przez Boga [revelatio – objawienie, zjawienie Mącz 479b; objawienie – revelatio Cn]:

[*rewelacyja czyja [= kogo dotycząca*]: Pánnie czyfthey fię corko poruczay rc. to grunt/ to zbroia/ piŕze *Alanus* [...] / kiedy owo 70. Reuelátij Pánnny czyfthey wyliczáiac (Księgi od Sixtá Papieżá ápprobowane) y to położył. *ArtTanat a.*]

[*Zwrot*: »rewelacyjami objawić«: Nie vrádził Bog w rádzie fwey/ áby infzymi rewelacyjami iuz miał prawdę obiáwić/ ále tylko przez Syná fwego. *GilPos 227v.*]

Wyrażenie: »rewelacyja jawna« (1): Páweł fwięty teź nam moźe około tegoź vznánia Páná Bogá powiedzieć/ poniewaź záchwycony był do trzeciego niebá/ á tám widział Rewellácią iáwną á fłowá niewymowione *SarnUzn F8.*

[*Szereg*: »rewelacyje abo objawienia«: A nie mowi tu Pan o táimnych onych reuelaciach ábo obiáwieniách/ ále mowi o mocy Duchá fwiętego/ ktora fię w náuce Ewánieliiey fwięthey y w zewnętrznym głofie pokázuie *FalcSpr 340v.*]

a. [*Miejsca w Piśmie św., w których objawił się Bóg w Trójcy jedyny*:

rewelacyje czyje [= Boga]: Ale iż Sarnicki ośm tylko rewelacyj Boga swojego tu przywiódł, tedy tak, jako tu będzie wypisano, odpór jest dan. *AktaSynod II 330.*

rewelacyje czyje [= przez kogo wskazane]: Ale iż Sarnicki rzeczy nieprzystojne w pośrzodek wniósł, [...] zleciliśmy Grzegorzowi [...], aby odpowiedział na wszytki Sarnickiego rewelacyje. *AktaSynod II 329, II 330.*]

b. [*Tekst zawierający zbiór objawień [czyje (= kto doznawał objawień)*]: A wízák [*królowa Jadwiga*] czytálá teź żywoty fwiętych/ Reuelátie ś. Brigidj/ Rozmjślánia ś. Bernárda y infze *ŁaszczOkulary F2v.*]